

(Original Research Paper)

Extraction of Biosurfactant from Lactobacilli Isolated from Traditional Sovadkoh Yogurt and its Use in a Food Model as an Emulsifier

Roghayeh Rezayi Malidareh¹, Mohammad Ahmadi^{2*}, Seyyed Ahmad Shahidi Yasaghi³

1- Ph.D student of food Science and Technology, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University, Amol, Iran.

2- Associate Professor, Department of Food Hygiene, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University, Amol, Iran.

3- Associate Professor, Department of Food Science and Technology, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University, Amol, Iran.

Received:25/12/2022

Accepted:12/03/2023

DOI: [10.71810/jfst.2024.1004704](https://doi.org/10.71810/jfst.2024.1004704)

Abstract

Lactic acid bacteria, gram positive, without spores, catalase negative, nitrate reduction negative and ceritochrome oxidase negative and ceritochrome oxidase negative, which have a fermentative metabolism and are useful for food industry, therefore today the local strains of lactic acid bacteria are of special importance. They are found in the dairy industry and have characteristics of compatibility with the conditions of the same region. Therefore, this study was carried out in order to extract biosurfactant from Lactobacillus in the traditional yogurt of Swadekoh as an emulsifier in the food model. In this experimental study, 32 samples of Swadkoh traditional yogurt were prepared and cultured in MRS environment (agar and broth) for 48 hours at 37 degrees Celsius in an anaerobic jar under microaerophilic conditions. The isolated strains with the ability to produce biosurfactant were identified based on biochemical and molecular tests and the optimal conditions for biosurfactant production were investigated and its emulsifying activity was investigated in a food model system. One-way repeated measures analysis of variance was used to analyze the data. Lactobacillus bacteria were isolated from 24 samples and necessary tests were taken from 5 samples, among which 2 strains of Lactobacillus delbruecki and Lactobacillus fermentum have the highest ability to produce biosurfactant. The biosurfactants extracted from both bacteria showed that they have a good ability in the emulsification process, but the stability of the biosurfactant in Delbrook species is higher than in Fermentum species and this difference is significant in the four examined oils. The results of the study showed that by isolating Lactobacillus strains with the appropriate ability to produce biosurfactant, they can be used to produce biosurfactant on an industrial scale to replace synthetic emulsifiers in traditional Sovadkoh yogurt.

Key words: Lactobacillus, Biosurfactant, Emulsifier, Swadkoh Traditional Yogurt.

*Corresponding Author: drahmady@gmail.com

(مقاله پژوهشی)

استخراج بیوسورفکتانت از لاکتو باسیل‌های جداسده از ماست سنتی سوادکوه و کاربرد آن در یک مدل غذایی به عنوان امولسیفایر

رقیه رضایی مالیدره^۱، محمد احمدی^{۲*}، سیداحمد شهیدی یاساقی^۳

- ۱- دانشجوی دکتری علوم و صنایع غذایی، واحد آیت‌الله آملی، دانشگاه آزاد اسلامی، آمل، ایران.
- ۲- دانشیار، گروه بهداشت مواد غذایی، واحد آیت‌الله آملی، دانشگاه آزاد اسلامی، آمل، ایران..
- ۳- دانشیار، گروه علوم و صنایع غذایی، واحد آیت‌الله آملی، دانشگاه آزاد اسلامی، آمل، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۲/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۰۴

DOI: [10.71810/jfst.2024.1004704](https://doi.org/10.71810/jfst.2024.1004704)

چکیده

باکتری‌های اسید لاکتیک، گرم مثبت، بدون اسپور، کاتالاز منفی، احیای نیترات منفی و سیتوکروم اکسیداز منفی که متابولیسمی تخمیری داشته و برای صنایع غذایی مفید بوده، سویه‌های بومی باکتری‌های اسید لاکتیک اهمیت ویژه‌ای در صنایع لبنی داشته و دارای خصوصیات سازگاری با شرایط همان منطقه می‌باشند. این مطالعه به منظور استخراج بیوسورفکتانت از لاکتو باسیل در ماست سنتی سوادکوه به عنوان امولسیفایر در مدل غذایی انجام شد. در این مطالعه تجربی، تعداد ۳۲ نمونه از ماست سنتی سوادکوه، تهیه شده و کشت در محیط MRS آگار و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس درون جاربی‌هاز تحت شرایط میکروآئروفیلیک، انجام شد. سویه‌های جداسازی شده با قابلیت تولید بیوسورفکتانت بر اساس تست‌های بیوشیمیایی و مولکولی و شرایط بهینه تولید بیوسورفکتانت و فعالیت امولسیفایری آن در یک سیستم مدل غذایی بررسی گردید. از تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر یک طرفه برای تحلیل داده‌ها استفاده شد. از ۲۴ نمونه، باکتری‌های لاکتوباسیلوس جداسازی گردیده که در بین آن‌ها ۲ سویه لاکتوباسیلوس دلبروکی و لاکتوباسیلوس فرمتوم، بیشترین قابلیت تولید بیوسورفکتانت را دارند. بیوسورفکتانت‌های استخراج شده از هر دو باکتری نشان دادند که از قابلیت مناسبی در فرایند امولسیون کنندگی برخوردار هستند، اما پایداری بیوسورفکتانت در گونه دلبروکی بیشتر از گونه فرمتوم است و این اختلاف در چهار روند بررسی شده، معنی‌دار است. نتایج نشان داد که با جداسازی سویه‌هایی از لاکتوباسیلوس با قابلیت مناسب تولید بیوسورفکتانت، می‌توان از آن‌ها جهت تولید بیوسورفکتانت در مقیاس صنعتی برای جایگزینی امولسیفایرها مصنوعی در ماست سنتی سوادکوه استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: لاکتوباسیلوس، بیوسورفکتانت، امولسیفایر، ماست سنتی سوادکوه.

* مسئول مکاتبات: drahmady@gmail.com

۱- مقدمه

متنوع باسیل‌های باریک و بلند تا کوکوباسیل کوتاه وجود دارند و دارای بیش از ۱۰۰ گونه و زیرگونه هستند^(۳۹). باکتری‌های لاکتوباسیلوس دارای طیف وسیعی از فعالیت ضد میکروبی هستند که دارای دلایل مختلفی می‌باشد. از جمله تولید ترکیباتی مانند اسیدهای آلی از قبیل اسید استیک، اسید لاکتیک و اسید فرمیک، پراکسید هیدروژن، باکتریوسرن‌ها، پپتیدهایی با وزن مولکولی کم و پروتئین‌های ضد قارچی، متابولیت‌های چربی، اسیدهای آمینه و اسیدهای چرب، فنیل لاکتیک اسید و هیدروکسی فنیل لاکتیک اسید و ترکیبات دیگر مانند دی‌استیل، آمونیاک، اتانول، دی‌آمیناستئین، استالدئید، بنزووات^(۱۳). سویه‌های لاکتوباسیلوس باعث تقویت سد مخاطی روده شده که این امر موجب حفظ و ارتقاء سطح ایمنی می‌شود. همچنین سبب کاهش میزان بیماری‌های التهابی روده و ستلرم روده تحریک‌پذیر می‌شود^(۲). اثر حفاظتی لاکتوباسیلوس در نگهداری غذاهای تخمیری به طور عمده به دلیل شرایط اسیدی است که توسط این باکتری‌ها در غذا ایجاد می‌شود. تبدیل کربوهیدرات‌ها به اسیدهای آلی (اسیدلاکتیک و اسید استیک) به همراه کاهش pH، باعث افزایش نیمه عمر و بهبود کیفیت فراورده‌های غذایی تخمیری می‌شود. یکی از ویژگی‌های لاکتوباسیلوس‌ها توانایی آنها در تولید ترکیبات بیوسورفکتانت می‌باشد^(۱۵). بیوسورفکتانت‌ها یکی از فراورده‌های مهم میکروبیولوژی صنعتی می‌باشند و توسط باکتری‌ها، قارچ‌ها و مخمرها در فازسکون می‌شوند^(۱). بیوسورفکتانت‌ها دارای گروه‌های هیدروفیلی و هیدروفوبی می‌باشند که مانند ترکیبات فعال سطحی عمل می‌کنند و بین فازهای مایع با قطب‌های متفاوت و پیوندهای هیدروژنی قرار می‌گیرند و بر این اساس کشش سطحی و بین سطحی را در این نواحی کاهش می‌دهند. کاربردشان در پنج دهه گذشته به طور وسیعی به جای سورفکتانت‌های شیمیایی (کربوکسیلات‌ها، سولفونات‌ها، استرهای اسیدی سولفات) بالاخص در صنایع غذایی، دارویی و نفتی توسعه یافته است^(۲۶). امروزه تولید

طبق تعریف سازمان بهداشت جهانی و سازمان خواربار جهانی پروپیوتیک‌ها عبارتند از ریز موجودات زنده‌ای، که وقتی به میزان کافی مصرف شوند، تاثیر مثبتی بر سلامت میزبان دارند. پروپیوتیک‌ها با قرار گرفتن در محیط روده می‌توانند تعادل میکروبی را در جهت افزایش سودمندی، آن تغییر دهند و با فعالیت خود مانع از فعالیت ریز موجودات غیر مفید و بیماری‌زا شوند^(۷). این میکرووارگانیسم‌ها از طریق اعمال اثرات فیزیولوژیک، تولید متابولیت‌های مناسب و تجزیه مواد مضر می‌توانند اثرات سلامتی بخشی نظری بهبود سلامت روده، تقویت سیستم ایمنی بدن، جلوگیری از اسهال حاد ناشی از مصرف آنتی‌بیوتیک‌ها و سرطان، کاهش علائم عدم تحمل لاکتونز، سطح کلسترول و خطر بیماری‌های قلبی عروقی داشته باشند^(۴۲). باکتری‌های اسید لاکتیک باکتری‌هایی هستند گرم مثبت، بدون اسپور، کاتالاز منفی، اجیای نیترات منفی و سریتوکروم اکسیداز منفی که قادر توانایی ذوب ژلاتین و تولید اندول هستند. باکتری‌های اسید لاکتیک متابولیسمی تخمیری داشته، ساکارولیتیک هستند و اسید لاکتیک محصول نهایی حاصل از تخمیر کربوهیدرات است. خانواده باکتری‌های اسید لاکتیک شامل جنس و گونه‌های متعددی می‌باشد که به صورت مشخص برای صنعت غذا مفید هستند. به صورت تاریخی، این باکتری‌ها به عنوان افروزنی زیستی جهت کاهش آلدگی باکتریایی و فساد غذایی و افزایش زمان ماندگاری محصولات به غذا اضافه می‌شدند^(۴۰). بیشتر باکتری‌های پروپیوتیک‌ها منشا روده‌ای دارند و متعلق به جنس‌های بیفیدو باکتریوم و لاکتوباسیلوس هستند. اگرچه برخی از سوش‌های متعلق به جنس‌های لاکتوکوکوس، انتروکوکوس، پدیوکوکوس و مخمر ساکارومایسز نیز با توجه به اثر آن‌ها بر سلامت مصرف کنندگان به عنوان میکرووارگانیسم‌های پروپیوتیک مورد توجه قرار گرفته‌اند^(۲۷). لاکتوباسیلوس‌ها یکی از باکتری‌های مهم خانواده اسیدلاکتیک بوده که به شکل‌های

لستین، پلی سوربات های ۶۵ و ۸۰ اشاره کرد. این امولسیفایرها یا به صورت تکی یا در ترکیب با یکدیگر به کار می روند (۱۹). ماست محصول لبنی پر طرفداری است که در اثر تخمیر لاکتیکی شیر توسط باکتری های اسید لاکتیک گرمادوست لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگاریکوس و استرپتوکوکوس سالیواروس زیر گونه ترموفیلوس شکل می گیرد. از نظر تاریخی تولید ماست از کشورهای بالکان و شرق مدیترانه نشأت گرفته است. امروزه در کشورهای مختلف، این محصول به اشکال و طعم های گوناگون تولید و مورد استفاده قرار می گیرد اما به طور کلی، ماست به دو شکل قالبی و همزده که از نظر ویژگی های رئولوژیکی و فرآیند تولید متفاوت اند، تولید و مصرف می گردد (۲۳). همچنین ماست یک ماده غذایی پروپیوتیک است، یعنی حاوی میکروب های زنده مفیدی است که وارد لوله گوارش می شوند و با جایگزینی در روده ها، این اندام را از وجود باکتری های بیماری زا محافظت می کنند و به عمل تخمیر ادامه می دهند و با تولید اسید های چرب کوتاه زنجیره، به سلامت سلول های روده کمک می کنند. ماست به هضم و جذب غذا نیز کمک می کند، زیرا اسید لاکتیک موجود در آن به جذب بهتر کلسیم کمک کرده و محیط مناسب بیولوژیکی را برای بهبود جذب کلسیم و ویتامین ها فراهم می آورد (۳۸). با توجه به تنوع نژادهای وحشی باکتری های اسید لاکتیک و امکان یافتن نژادهای جدید با ویژگی های پروپیوتیک و عملکردی بالقوه از مواد غذایی تخمیری سنتی و نیز وارداتی بودن آغاز گرهای مورد استفاده در صنعت لبنیات کشورمان، جداسازی و شناسایی این باکتری ها از منابع سنتی جهت تولید محصولات لبنی ضروری به نظر می رسد (۲۰). همچنین امروزه سویه های بومی باکتری های اسید لاکتیک اهمیت ویژه ای در صنایع لبنی یافته اند چرا که این سویه ها علاوه بر آن که دارای خصوصیات سازگاری با شرایط همان منطقه می باشند از توانایی خاص در تولید طعم و بوی مطلوب در تهیه ای انواع فرآورده های تخمیری برخوردارند، بنابراین جداسازی و

محصولاتی نظیر بیوسورفکتانت ها از پسماندهای جامد و مایع، یکی از اهداف زیست محیطی است که علاوه بر مزایای اقتصادی، کاهش آلایندگی ناشی از سورفکتانت های مصنوعی را نیز به دنبال دارد. استفاده از بیوسورفکتانت ها به جای سورفکتانت ها در صنایع مختلف به دلیل گران بودن فرآیند تولید، توجیه اقتصادی ندارد (۱۷). در همین راستا؛ برای کاهش موانع اقتصادی مربوط به تولید رقابتی تر بیوسورفکتانت ها، سه استراتژی پایه در دنیا اتخاذ می شود که شامل استفاده از سوبستر اهای ضایعاتی و ارزان قیمت، بهینه سازی شرایط عملیاتی کشت میکروبی و برداشت مقرون به صرفه محصول و استفاده از سویه های جهش یافته یا نو ترکیب برای افزایش راندمان تولید بیوسورفکتانت ها است (۳۱). از سوئی؛ بیوسورفکتانت ها ممکن است باعث پایداری امولسیون و یا از بین رفن پایداری امولسیون شوند. بیوسورفکتانت هایی با وزن مولکولی بالا در حالت کلی امولسیفایرها بهتر از بیوسورفکتانت های با وزن مولکولی پایین می باشند. به طور کلی بیوسورفکتانت ها به عنوان عامل پایدار کننده و ایجاد کننده امولسیون باعث بهبود طعم و بافت و اصلاح مواد غذایی می شوند (۲۱). امولسیون ها تعلیق های کلوریدی با حداقل دو مایع غیر قابل امتزاج هستند که دارای سامانه نا متعادلی هستند و به طور خود به خودی تشکیل نمی شوند. ساختمان امولسیون ها از قطرات پراکنده یک مایع (فاز معلق یا فاز داخلی) در یک مایع دیگر (فاز پیوسته یا فاز خارجی) تشکیل شده است. اغلب ویژگی های امولسیون ها مانند پایداری، رئولوژی، ظاهر، رنگ و بافت آن ها به اندازه قطرات امولسیون و توزیع اندازه قطرات بستگی دارد. به همین دلیل، کنترل، پیش بینی، اندازه گیری و گزارش اندازه قطرات در امولسیون های تهیه شده برای کاربردهای مختلف بسیار مهم و ضروری است (۱۱). در تهیه ماست (منجمد) از امولسیفایرهاست استفاده می شود که کاربرد آن ها در مواد غذایی مجاز و توسط مردم قابل قبول باشند. از میان امولسیفایرها رایج در تهیه آن می توان به مونو گلیسریدها،

پرایمرهای همگانی 27F و 1492R بر روی آن‌ها انجام شد و در نهایت با روش تعیین توالی و مراجعته به بانک ژئن، سویه‌های جداسازی شده مورد شناسایی قرار گرفتند.

۳-۲-۱- غربالگری باکتری‌های تولیدکننده بیوسورفتکنانت
کلندی‌های جدا سازی شده لاکتوباسیلوس که با روش بیوشیمیایی شناسایی شوند را در محیط کشت مایع MRS به مدت ۲۴ ساعت کشت داده و مایع رویی کشت باکتری به کمک ساتریفیوژ کردن با دور ۱۴۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه به دست آمده و به کمک چند آزمون ویژه توانایی تولید بیوسورفتکنانت مورد ارزیابی قرار گرفتند.

۳-۲-۲- آزمون همولیز

معمولًا گونه‌هایی از لاکتوباسیلوس که توانایی تولید بیوسورفتکنانت را دارند از توانایی ایجاد همولیز نیز بهره مند می‌باشند، لذا در این تحقیق کلندی خالص باکتری بر روی آگار خون دار کشت داده شد و فعالیت همولیزی آن مورد بررسی قرار گرفت (۸).

۳-۲-۳- آزمون گسترش روغن

میزان ۳۰ میلی‌لیتر آب مقطر درون یک پتری دیش ریخته و ۲۵ میکرولیتر روغن مایع خوراکی به صورت یک لایه نازک به سطح آن اضافه شده سپس ۱۰۰ میکرولیتر از مایع کشت باکتری به سطح روغن اضافه خواهد شد. کنار رفقن روغن و مشاهده ناحیه شفاف در سطح آب موید حضور بیوسورفتکنانت خواهد بود (۱۵).

۳-۳-۱- آزمون پخش شدن قطره

میزان ۵۰ میکرولیتر از مایع کشت باکتری به صورت یک قطره در سطح پارافیلم قرار داده شد.. مسطح شدن قطره در سطح پارافیلم به دلیل کاهش کشش سطحی، به معنای حضور بیوسورفتکنانت خواهد بود (۱۵).

شناسایی سویه‌های بومی هر منطقه نقش بسیار مهمی در صنعت لبنیات و همچنین سلامت افراد آن جامعه بر عهده دارد (۹). با توجه به اهمیت روزافروزن تهیه بیوسورفتکنانت از منابع بیولوژیک از یک طرف و علیرغم اینکه مطالعاتی درخصوص جدا کردن بیوسورفتکنانت از منابع لبنیاتی صورت گرفته است اما بر اساس بررسی متون انجام شده تاکنون پژوهشی در خصوص جدا کردن بیوسورفتکنانت از منابع لبنیاتی استان مازندران صورت نگرفته است. از این رو این تحقیق با هدف جداسازی و شناسایی استخراج بیوسورفتکنانت از لاکتو باسیل های جدا شده از ماست سنتی سوادکوه و استفاده از آن به عنوان امولسیفایر در یک مدل غذایی انجام شد.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- نمونه‌گیری و جداسازی لاکتوباسیلوس
به منظور جداسازی لاکتوباسیلوس‌ها، از ماست سنتی منطقه سوادکوه، نمونه‌های تهیه شده به آزمایشگاه انتقال داده شد. همه نمونه‌ها با استفاده از آب مقطر استریبل رقیق‌سازی شده و رقت‌های 10^{-1} تا 10^{-5} تهیه خواهد شد. پس از رقیق‌سازی، نمونه‌ها در محیط کشت جامد (MRS مرک آلمان) که محیط اختصاصی برای رشد و جداسازی لاکتوباسیلوس می‌باشد کشت داده شدند و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس درون جار بی‌هوایی تحت شرایط میکروآئروفیلیک قرار داده شدند. کلندی‌های رشد کرده توسط رنگ‌آمیزی گرم و آزمون‌های بیوشیمیایی مورد شناسایی اولیه قرار گرفتند (۱۵).

۲-۲- شناسایی مولکولی باکتری‌های تولید کننده بیوسورفتکنانت

شناسایی ژنوتیپی سویه‌های لاکتوباسیلوس با استفاده از تکثیر قطعه‌ای از توالی ژن 16SrDNA مربوط به باکتری‌ها انجام گرفت، به این صورت که پس از استخراج DNA باکتری‌ها با روش جوشاندن، واکنش زنجیره‌ای پلیمر از با استفاده از

(به منظور بهینه سازی استخراج) به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سلسیوس سانتریفیوژ کرده سپس مایع رویی در گرمانه در دمای ۴۰ درجه سلسیوس قرار داده شد تا کاملا خشک شود. در نهایت بیوسورفکتانت به صورت رسوب سفید رنگ از مایع رویی بدست می آید(۱۵).

۶-۳-۲- بررسی شاخص امولسیون کنندگی بیوسورفکتانت تولید شده

معیار امولسیون کنندگی حفظ پایداری در مدت زمان ۲۴ ساعت پس از تشکیل است(E24). جهت اندازه گیری این شاخص ابتدا توسط آب دو بار تقطیر از هر رسوب خشک شده استحصالی غلظت ۵ میلی گرم بر لیتر تهیه خواهد شد. در عمل بدین منظور در یک بالون ۱۰۰ میلی لیتری به ۰/۵ گرم از این عصاره خشک شده آب دو بار تقطیر اضافه شده تا به حجم ۱۰۰ میلی لیتر برسد، سپس بالون برای مدت زمان ۱۵ دقیقه بر روی یک هم زن مغناطیسی قرار داده خواهد شد تا عصاره به طور کامل در محلول حل شود. در مرحله بعد ۵ میلی لیتر از این محلول به ۶ لوله آزمایش حاوی ۵ میلی لیتر پارافین مایع اضافه شده و سپس هر لوله آزمایش برای مدت ۲ دقیقه بر روی یک دستگاه هم زن لوله آزمایش با دور بالا قرار خواهد گرفت تا امولسیون حاصل شود. در خاتمه پس از نگهداری لوله های آزمایش به مدت ۲۴ ساعت در حالت سکون و در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد آزمایشگاه، ضخامت لایه امولسیون که در بین لایه روغن و محلول ساپونینی قرار می گیرد، اندازه گیری می شود. نتایج به صورت میانگین نسبت ارتفاع لایه امولسیون به ارتفاع کل که همان شاخص تشکیل امولسیون پس از ۲۴ ساعت یا E24 می باشد و از ۳ تکرار متوالی به دست می آید ثبت خواهد شد (۱۶).

۷-۳-۲- بررسی خاصیت امولسیون کنندگی بیوسورفکتانت تولید شده در یک مدل غذایی

به منظور بررسی میزان کارایی سورفکتانت تولیدی، طی آزمایشی بیوسورفکتانت خالص سازی شده را با تویین ۸۰ که

۴-۳-۲- آزمون شاخص امولسیونکاسیون

میزان ۲ میلی لیتر از مایع کشت باکتری و ۱ میلی لیتر روغن مایع درون یک لوله آزمایش ریخته شده و به مدت ۲ دقیقه به شدت به کمک ورتکس مخلوط شدند، سپس به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۰ درجه سلسیوس قرار داده شد، نهایتا به کمک خط کش میلی متری شاخص امولسیون کنندگی از تقسیم نمودن ارتفاع لایه امولسیون شده بر ارتفاع کل مخلوط محاسبه خواهد گردید. هر چه ارتفاع لایه امولسیون شده نسبت به ارتفاع کل مخلوط بیشتر باشد شاخص امولسیون بالاتر است. ضمنا در هر سه روش ذکر شده اخیر، از بافر PBS با pH= 7.0 به عنوان کنترل منفی و از محلول سدیم دو دسیل سولفات(SDS) به عنوان کنترل مثبت استفاده خواهد شد(۱۵).

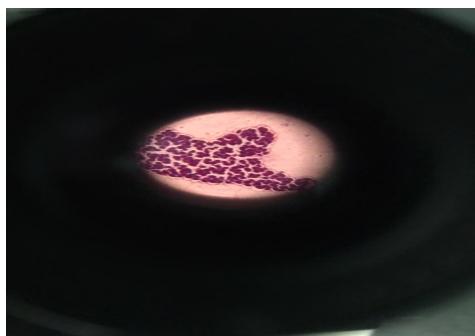
۵-۳-۲- تولید و استخراج بیوسورفکتانت

تولید، استخراج و خالص سازی نسبی بیوسورفکتانت در طی چندین روز انجام گرفت. ابتدا باکتری در یک ارلن حاوی ۲۰۰ میلی لیتر محیط MRS broth کشت داده شد و به مدت ۳ شباه روز در دمای ۳۷ درجه سلسیوس بر روی شیکر با سرعت ۱۵۰ دور در دقیقه گرمانه گذاری گردید. سپس محظیات ارلن به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سلسیوس و دور ۱۴۰۰ rpm با استفاده از سانتریفیوژ یخچال دار سانتریفیوژ شده تا سلول های باکتریایی کاملا ته نشین شوند. توسط اسید کلرید ریک ۱ نرمال، pH مایع رویی به دست آمده را به ۲ رسانده و به مدت یک شباه روز در دمای ۴ درجه سلسیوس قرار داده شد تا بیوسورفکتانت رسوب کند. رسوب قهوه ای حاوی بیوسورفکتانت با استفاده از سانتریفیوژ در دمای ۴ درجه سلسیوس به مدت ۲۰ دقیقه در ۱۲۰۰ rpm جداسازی شد. جهت خالص سازی نسبی بیوسورفکتانت، ۱۰ میلی لیتر مخلوط کلروفرم / متانول به نسبت ۱:۲/۷ به رسوب به دست آمده افروده شده و به مدت ۱۵ دقیقه بر روی شیکر با سرعت ۱۵۰ rpm در دمای ۳۰ درجه سلسیوس قرار داده شد. این ترکیب را دوباره در ۵۰۰۰ rpm و ۸۰۰۰ rpm

مقایسه یک گروه در ۲ وضعیت، یک گروه در ۳ یا چند وضعیت مقایسه می‌شوند. تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS در سطح خطای ۰/۰۵ صورت گرفت.

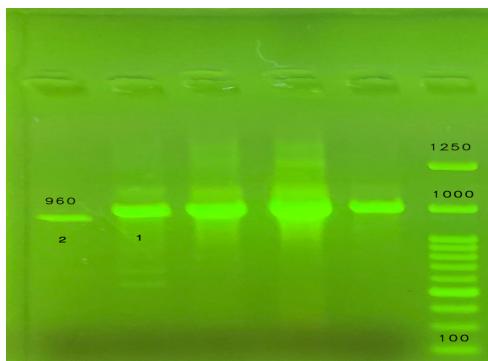
۳- نتایج و بحث

برای بررسی جداسازی لاکتوپاسیلوس از ماست سنتی سوادکوه، از ماست سنتی منطقه سوادکوه، نمونه‌های تهیه شده به آزمایشگاه انتقال یافت و تحت شرایط میکروآئروفیلیک ذکر شده قرار داده شد.

شکل ۱- جداسازی لاکتوپاسیلوس از ماست سنتی سوادکوه

۳۲ نمونه ماست سنتی سوادکوه برداشت شده و از ۲۴ نمونه لاکتوپاسیلوس جداسازی گردید. شناسایی ژنوتیپی سویه‌های لاکتوپاسیلوس با استفاده از روش ذکر شده مورد شناسایی قرار گرفت.

شکل ۲- سویه‌های مختلف لاکتوپاسیلوس از ماست سنتی سوادکوه

(لدر سیناکلون بر حسب bp)

به عنوان امولسیفایر مصنوعی در صنایع غذایی به فراوانی مورد مصرف قرار می‌گیرد، مورد مقایسه قرار گرفت. به این صورت که ۱ میلی‌گرم بیوسورفاکتان استخراج شده در یک ترکیب آب و روغن‌های مختلف (روغن آفتابگردان، روغن کانولا، روغن سبوس برنج و روغن زیتون) به نسبت ۲:۱ میلی‌لیتر ریخته شد و به مدت دو دقیقه بهشدت ورتكس خواهد شد. در مورد توانین نیز ۵ میلی‌لیتر از این ماده به مخلوط آب و روغن با نسبت ذکر شده افزوده شد. به منظور مقایسه توان امولسیون کنندگی و پایداری و ثبات بیامولسیفایر تولیدشده توسط گونه‌های لاکتوپاسیلوس بررسی فوق تا ۴۸ ساعت مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت (۱۵). کشت در محیط MRS بوده که در مرحله استخراج لاکتوپاسیل، به صورت آگار و در مرحله استخراج بیوسورفاکتان، به صورت براث، بوده است. از آزمون (شاپیرو- ویلک) استفاده شده تا نرمال بودن داده‌ها تحقیق، بررسی شود، به طوری که اگر میزان sig کمتر از ۰/۰۵ باشد، داده غیر نرمال و اگر بیشتر از ۰/۰۵ باشد، داده‌ها نرمال‌اند. نتایج نشان داد که تمامی متغیرهای پژوهش در هر دو گونه شناسایی شده، نرمالند، لذا از آزمون پارامتری جهت تحلیل داده استفاده شد. برای بررسی بهینه‌سازی بیوسورفاکتان به عنوان امولسیفایر در مدل غذایی در دو گونه ۱ و ۲ همان‌طور که بیان شد در سه مرحله اندازه‌گیری شده (روز صفر، ۲۴ ساعت بعد و ۴۸ ساعت بعد) پایداری امولسیفایر، با هم مقایسه شده، برای آزمودن آماری اختلاف پایداری امولسیفایر بین دو گونه از آزمون اندازه‌گیری مکرر^۱ استفاده گردید. در بیان دلیل استفاده از آزمون مذکور بایستی بیان داشت که اندازه‌های تکراری عبارتند از اندازه‌های یک متغیر مشخص برای هر مشاهده در چند وضعیت مختلف. طرحی که به بررسی این اندازه‌ها می‌پردازد، به «طرح اندازه‌های تکراری (مکرر)» معروف است. این طرح حالت تعمیم یافته آزمون مقایسه زوجی است؛ با این تفاوت که بجای

مرحله، وضعیت عملکردی بیوسورفکتانت های تولیدی در چهار روغن به شرح: ۱- روغن زیتون، ۲- روغن آفتابگردان، ۳- روغن سبوس برنج و ۴- روغن کانولا، بررسی گردید. لازم به ذکر است که نمونه شاهد در این پژوهش، «توئین» بوده است.

آزمایش های لازم گرفته شد و درنهایت، دو سویه بوده اند که قابلیت تولید بیوسورفکتانت را داشته اند: ۱- لاکتو باسیلوس دلبروکی و ۲- لاکتو باسیلوس فرمتوس. بعد از تشخیص دو لاکتو باسیلوس دلبروکی و فرمتوس، به عنوان لاکتو باسیلوس جدا شده از ماست سنتی سواد کوه با قابلیت تولید بیوسورفکتانت، نوبت به گام اصلی کار می رسد. در این

جدول ۱- مقادیر میانگین، میانه و انحراف معیار

متغیر	تعداد	میانگین	میانه	مد	انحراف از معیار	کمترین	بیشترین
pH	۳۲	۴/۳۷	۴/۳۰	۴/۳۰	۰/۲۸	۴/۰۰	۴/۹۰
اسیدیت	۳۲	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۸۷	۰/۰۴	۰/۷۹	۰/۹۷
رطوبت	۳۲	۸۸/۶۶	۸۹/۴۵	۹۰/۰۰	۲/۶۷	۸۱/۰۰	۹۲/۵۰
ماده خشک	۳۲	۱۲/۶۵	۱۲/۸۵	۱۴/۱۰	۱/۲۲	۱۰/۰۰	۱۴/۳۰
چربی	۳۲	۴/۶۳	۴/۶۰	۳/۰	۱/۰۵	۳/۰۰	۶/۵۰

کمترین ۱۰ و بیشترین ۱۴/۳۰ و میانگین چربی برابر با ۴/۶۳، میانه ۴/۶۰، مد ۴/۳۰، انحراف از معیار ۰/۲۸، کمترین ۳ و بیشترین ۶/۵۰ بوده است. برای ارزیابی قدرت عملکردی بیوسورفکتانت به عنوان امولسیفایر در مدل غذایی، ۲ گونه از بیوسورفکتانت استخراج شده در چهار روغن به شرح: سبوس برنج، زیتون، کانولا و آفتابگردان مورد بررسی قرار گرفتند.

طبق جدول (۱)، میانگین pH برابر با ۴/۳۷، میانه ۴/۳۰، مد ۴/۳۰، انحراف از معیار ۰/۲۸، کمترین ۴ و بیشترین ۴، میانگین اسیدیته برابر با ۰/۸۸، میانه ۰/۸۸، مد ۰/۸۷، انحراف از معیار ۰/۰۴، کمترین ۰/۷۹ و بیشترین ۰/۹۷، میانگین رطوبت برابر با ۸۸/۶۶، میانه ۸۹/۴۵، مد ۹۰، انحراف از معیار ۲/۶۷، کمترین ۸۱ و بیشترین ۹۲/۵۰، میانگین ماده خشک برابر با ۱۲/۶۵، میانه ۱۲/۸۵، مد ۱۴/۱۰، انحراف از معیار ۱/۲۲،

جدول ۲- آنالیز واریانس اندازه‌گیری مکرر جهت بررسی اثر زمان و اثر گونه بر میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر در

چهار روغن مورد بررسی

متغیر	SS	DF	MS	F	معنی‌داری SIG.	مجدور ایتا
روغن سبوس						
زمان	۵/۲۲۳	۲	۲/۶۱۱	۲۲/۴۵۵	۰/۰۰۰۹	۰/۵۱۶
گونه	۱۱۴/۳۱۲	۱	۱۱۴/۳۱۲	۵۲/۴۵۹	۰/۰۰۰۹	۰/۷۰۵
روغن زیتون						
زمان	۱۹/۰۸۳	۲	۹/۵۴۱	۱۱۹/۲۸۲	۰/۰۰۰۹	۰/۸۴۴
گونه	۴۸۵/۱۰۱	۱	۴۸۵/۱۰۱	۵۲/۴۲۱	۰/۰۰۰۹	۰/۷۰۴
روغن کانولا						
زمان	۱۲/۴۱۱	۲	۶/۲۰۵	۷۴/۱۲۰	۰/۰۰۰۹	۰/۷۷۱
گونه	۱۷۹/۱۱۴	۱	۱۷۹/۱۱۴	۵۲/۸۹۵	۰/۰۰۰۹	۰/۷۰۶
روغن آفتابگردان						
زمان	۱۲/۷۷۸	۱/۳۲۰	۹/۶۸۳	۹/۹۶۳	۰/۰۰۲	۰/۳۱۲
گونه	۲۲۷/۲۵۶	۱	۲۲۷/۲۵۶	۴۹/۴۰۷	۰/۰۰۰۹	۰/۶۹۲

عوامل (چه درون گروهی و چه بین گروهی) یا به زبان ساده‌تر اثر تعاملی دو یا چند متغیر مستقل را نیز سنجید. علاوه بر این، امکان انجام تحلیل‌های کوواریانس در مورد عوامل درون گروهی و بین گروهی و تعامل آن با این عوامل نیز وجود دارد. یعنی می‌توان اثر متغیر ثابتی را به عنوان کوواریانس (یا متغیر همراه) بررسی کرده و اثر مداخله گرانه آن را بر روی متغیر وابسته به روش آماری کنترل کرد. روش آزمون آماری تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر بر اساس مدل خطی است که در آن فرض شده است، عوامل و متغیرهای همراه همبستگی خطی با متغیر وابسته دارند. معمولاً از مقایسه قیاسی برای انجام آزمون فرضیه‌ها در عوامل بین F گروهی استفاده می‌شود. به علاوه، پس از اینکه مقدار معنی‌دار شد، می‌توان از آزمون‌های تعقیبی برای ارزیابی تفاوت‌ها بین میانگین‌های مختلف استفاده کرد. میانگین‌های

لازم به ذکر است که SS، معرف واریانس کل بوده که برابر با واریانس بین آزمودنی‌ها + واریانس بین متغیرها + واریانس باقیمانده‌ها، می‌باشد. df، معرف درجه آزادی، F، مقدار ضریب معناداری را نشان داده و MS ضریبی است که بر اساس آن، مقدار آماره F، بین آزمودنی‌ها و درون آزمودنی‌ها، محاسبه می‌گردد. وقتی که اندازه‌گیری‌های یکسانی برای چند بار از یک آزمودنی یا یک مورد انجام می‌گیرد، برای تحلیل داده‌ها و مقایسه میانگین داده‌ها بین این چندبار، بایستی از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر استفاده کرد. با این حال اگر عامل بین گروهی نیز وجود داشته باشد، می‌تواند با تعریف گروه (به عنوان مثال گونه ۱ و گونه ۲) در این پژوهش، مورد تحلیل قرار گیرد. با استفاده از این روش آماری می‌توانیم فرضیه صفر را در مورد آثار عوامل بین گروهی و درون گروهی آزمون کنیم. همچنین می‌توان اثر تعاملی بین

۳-۳- روغن کانولا

با توجه به مقدار آماره‌ی F که برابر با $74/12$ بوده و مقدار sig کوچک‌تر از $0/05$ ، اثر زمان اندازه‌گیری بر پایداری بیوسورفکتانت معنی‌دار است، یعنی بین میانگین‌های اندازه‌گیری پایداری بیوسورفکتانت در سه بار اندازه‌گیری وضعیت اختلاف معنی‌داری وجود دارد. در بررسی اثر گونه، با توجه به مقدار آماره‌ی F که برابر با $52/895$ بوده و مقدار sig کوچک‌تر از $0/05$ ، اثر گونه معنی‌دار است، یعنی بین میانگین‌های پایداری بیوسورفکتانت در گونه‌های اول بیشتر از گونه دوم است و این اختلاف معنی‌دار است.

۴-۳- روغن آفتتابگردان

با توجه به مقدار آماره‌ی F که برابر با $9/963$ بوده و مقدار sig کوچک‌تر از $0/05$ ، اثر زمان اندازه‌گیری بر پایداری بیوسورفکتانت معنی‌دار است، یعنی بین میانگین‌های اندازه‌گیری پایداری بیوسورفکتانت در سه بار اندازه‌گیری وضعیت اختلاف معنی‌داری وجود دارد. در بررسی اثر گونه، با توجه به مقدار آماره‌ی F که برابر با $49/407$ بوده و مقدار sig کوچک‌تر از $0/05$ ، اثر گونه معنی‌دار است، یعنی بین میانگین‌های پایداری بیوسورفکتانت در گونه‌های اول بیشتر از گونه دوم است و این اختلاف معنی‌دار است. نتایج مقایسه دو به دو میانگین‌های پایداری بیوسورفکتانت برای در چهار روغن مورد بررسی در مقاطع زمانی مختلف، نتایج به شرح ذیل را نشان داد:

تخمینی بحرانی برآورده از مقادیر میانگین هر خانه را در مدل بدست می‌دهد و نمودارهای نیمرخ (نمودارهای تعاملی) این میانگین‌ها امکان این را می‌دهد تا برخی از رابطه‌ها را به راحتی مشاهده کرد.

۳-۱- روغن سبوس

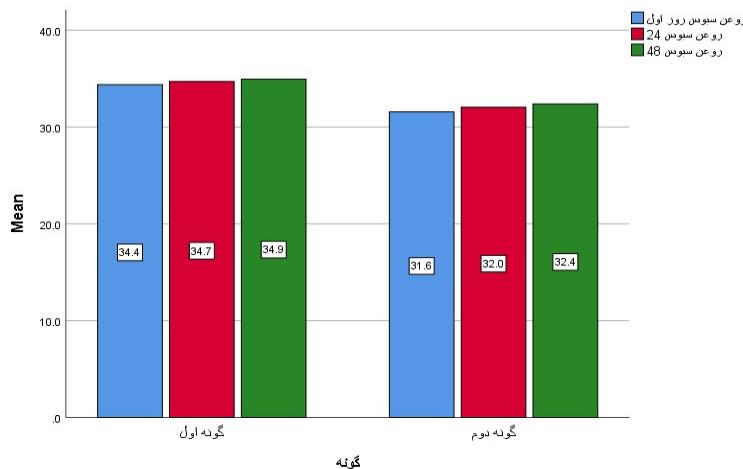
با توجه به مقدار آماره‌ی F که برابر با $23/455$ بوده و مقدار sig کوچک‌تر از $0/05$ ، اثر زمان اندازه‌گیری بر پایداری بیوسورفکتانت معنی‌دار است، یعنی بین میانگین‌های اندازه‌گیری پایداری بیوسورفکتانت در سه بار اندازه‌گیری وضعیت اختلاف معنی‌داری وجود دارد. در بررسی اثر گونه، با توجه به مقدار آماره‌ی F که برابر با $52/459$ بوده و مقدار sig کوچک‌تر از $0/05$ ، اثر گونه معنی‌دار است، یعنی بین میانگین‌های پایداری بیوسورفکتانت در گونه‌های اول بیشتر از گونه دوم است و این اختلاف معنی‌دار است.

۳-۲- روغن زیتون

با توجه به مقدار آماره‌ی F که برابر با $119/828$ بوده و مقدار sig کوچک‌تر از $0/05$ ، اثر زمان اندازه‌گیری بر پایداری بیوسورفکتانت معنی‌دار است، یعنی بین میانگین‌های اندازه‌گیری پایداری بیوسورفکتانت در سه بار اندازه‌گیری وضعیت اختلاف معنی‌داری وجود دارد. در بررسی اثر گونه، با توجه به مقدار آماره‌ی F که برابر با $52/421$ بوده و مقدار sig کوچک‌تر از $0/05$ ، اثر گونه معنی‌دار است، یعنی بین میانگین‌های پایداری بیوسورفکتانت در گونه‌های اول بیشتر از گونه دوم است و این اختلاف معنی‌دار است.

جدول ۳- نتایج مقایسه دو به دو میانگین‌های پایداری بیوسورفاکتانت برای در چهار روغن مورد بررسی در مقاطع زمانی مختلف
(روز اول، ۲۴ ساعت بعد و ۴۸ ساعت بعد)

Sig. ^b	خطای استاندارد	اختلاف میانگین (I-J)	زمان (i)
روغن سبزسوس			
۰/۰۰۰۹	۰/۰۸۸	°-۰/۴۰۳	۲ ۱
۰/۰۰۰۹	۰/۱۲۳	°-۰/۶۹۷	۳
۰/۰۰۰۹	۰/۰۸۸	°۰/۴۰۳	۱ ۲
۰/۰۱۳	۰/۰۹۲	°-۰/۲۹۴	۳
۰/۰۰۰۹	۰/۱۲۳	°۰/۶۹۷	۱ ۳
۰/۰۱۳	۰/۰۹۲	°۰/۲۹۴	۲
روغن زیتون			
۰/۰۰۰۹	۰/۰۴۷	*-۰/۵۸۷	۲ ۱
۰/۰۰۰۹	۰/۱۰۷	*-۱/۳۳۴	۳
۰/۰۰۰۹	۰/۰۴۷	*۰/۵۸۷	۱ ۲
۰/۰۰۰۹	۰/۰۹۴	*-۰/۷۴۷	۳
۰/۰۰۰۹	۰/۱۰۷	*۱/۳۳۴	۱ ۳
۰/۰۰۰۹	۰/۰۹۴	*۰/۷۴۷	۲
روغن کانولا			
۰/۰۰۰۹	۰/۰۷۹	*-۰/۵۰۹	۲ ۱
۰/۰۰۰۹	۰/۱۰۴	*-۱/۰۷۸	۳
۰/۰۰۰۹	۰/۰۷۹	*۰/۵۰۹	۱ ۲
۰/۰۰۰۹	۰/۰۸۰	*-۰/۵۶۹	۳
۰/۰۰۰۹	۰/۱۰۴	*۱/۰۷۸	۱ ۳
۰/۰۰۰۹	۰/۰۸۰	*۰/۵۶۹	۲
روغن آفتابگردان			
۰/۰۰۵	۰/۱۳	*-۰/۴۶۶	۲ ۱
۰/۰۰۳	۰/۲۹	*-۱/۰۹۱	۳
۰/۰۰۵	۰/۱۳	*۰/۴۶۶	۱ ۲
۰/۱۰۷	۰/۲۸	-۰/۶۲	۳
۰/۰۰۳	۰/۲۹	*۱/۰۹۱	۱ ۳
۰/۱۰۷	۰/۲۸	-۰/۶۲	۲

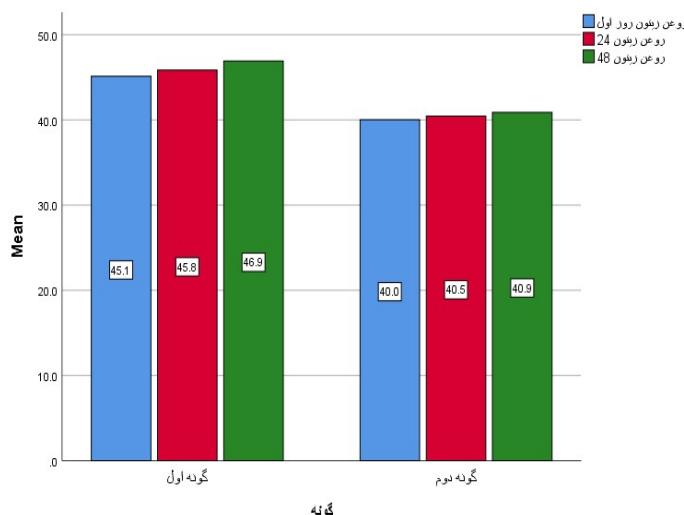

شکل ۳- میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن سبوس در طی سه مقطع اندازه‌گیری به تفکیک گونه

۳-۵- روغن سبوس

میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر در اندازه‌گیری سوم (۴۸ ساعت بعد) نسبت به سایر حالات افزایش بسیار بیشتری دارد. به طور کلی اینکه پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن سبوس در گونه اول در اندازه‌گیری ۴۸ ساعت بعد بیشترین مقدار را داراست.

در توضیح جدول (۲) بایستی بیان داشت که منظور از ۱، همان روز اول، منظور از ۲ عبارت است از ۲۴ ساعت بعد و منظور از ۳ هم، ۴۸ ساعت بعد، می باشد. که نتایج مقایسه دو به دو میانگین های پایداری بیوسورفاکتانت، انجام گرفت. در شکل (۳) منظور از رنگ آبی، وضعیت بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن سبوس در روز اول، رنگ قرمز، نشاندهنده وضعیت در ۲۴ ساعت بعد و منظور از رنگ سبز هم، ۴۸ ساعت بعد، می باشد.

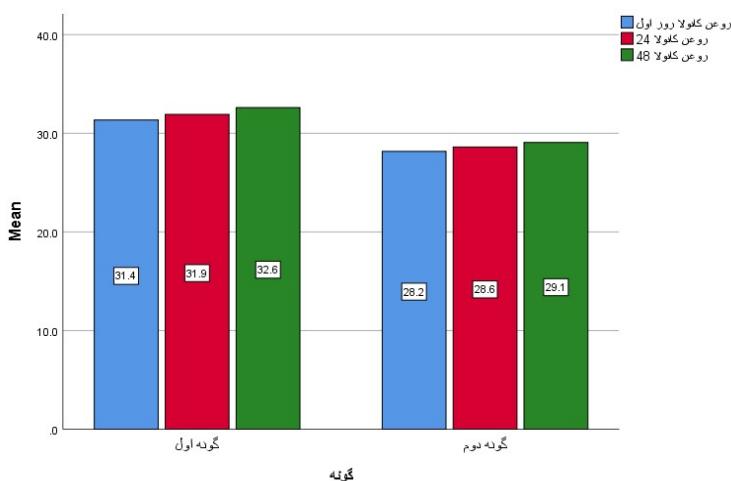

شکل ۴- میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن زیتون در طی سه مقطع اندازه‌گیری به تفکیک گونه

۶-۳- روغن زیتون

میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر در اندازه‌گیری سوم (۴۸ ساعت بعد) نسبت به سایر حالات افزایش بسیار بیشتری دارد. به طور کلی اینکه پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن زیتون در گونه اول در اندازه‌گیری ۴۸ ساعت بعد بیشترین مقدار را داراست.

در شکل (۴) منظور از رنگ آبی، وضعیت بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن زیتون در روز اول، رنگ قرمز، نشاندهنده وضعیت در ۲۴ ساعت بعد و منظور از رنگ سبز هم، ۴۸ ساعت بعد، می‌باشد.

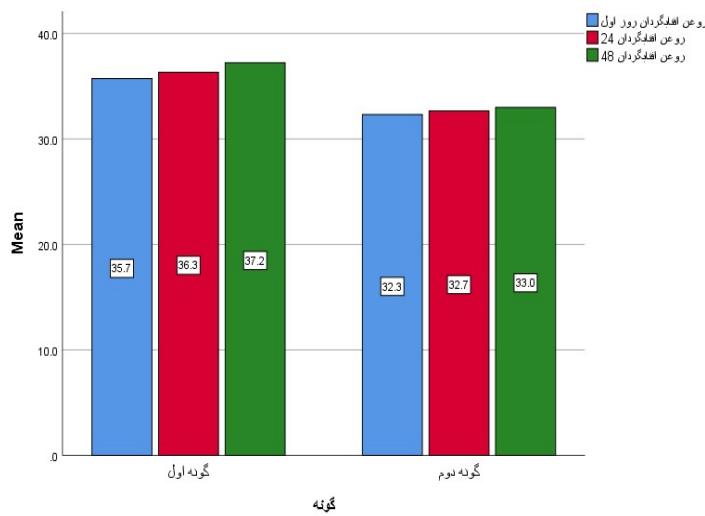

شکل ۵- میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن کانولا در طی سه مقطع اندازه‌گیری به تفکیک گونه

۷-۳- روغن کانولا

میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر در اندازه‌گیری سوم (۴۸ ساعت بعد) نسبت به سایر حالات افزایش بسیار بیشتری دارد. به طور کلی این که پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن کانولا در گونه اول در اندازه‌گیری ۴۸ ساعت بعد بیشترین مقدار را داراست.

در شکل (۵) منظور از رنگ آبی، وضعیت بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن کانولا در روز اول، رنگ قرمز، نشان دهنده وضعیت در ۲۴ ساعت بعد و منظور از رنگ سبز هم، ۴۸ ساعت بعد، می‌باشد.

شکل ۶- میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن آفتابگردان در طی سه مقطع اندازه گیری به تفکیک گونه

عنایت به ضرر نداشتن امولسیفایر طبیعی تولید شده توسط گونه های لاکتو باسیلوس از ماست سنتی در قیاس با امولسیفایرهای صنعتی که دارای عوارض نامطلوبی به خاطر ساختار شیمیایی شان هستند، با به کار گیری روش ارائه شده در تحقیق حاضر و در مقیاس صنعتی، می توان قدم های مناسبی در جهت ارتقاء میزان سلامت ماست سنتی تولیدی برداشت همچنین بنظر می رسد با استفاده از امولسیفایرهای طبیعی به جای امولسیفایرهای صنعتی، در هزینه های صنایع لبیاتی و به طور اخص، ماست، صرفه جویی نمود. محصولات لبی از ارزش غذایی برخوردار هستند و هر گونه تأثیر مثبت آن ها بر سلامت افراد در جوامع مدرن به عنوان یک مزیت محسوب می شود. استفاده از پروپیوتیک ها در غذا برای تولید مواد غذایی ارزشمند یک روند پذیرفته شده جهانی است (۴۱). پروپیوتیک ها میکرو اگانیسم های زنده ای هستند که به دلیل توانایی آن ها برای تولید مواد مفید سلامتی و مغذی برای مصرف کننده با تعداد و روش مشخص به درون مواد غذایی وارد می شوند. پروپیوتیک ها مکمل های رژیم غذایی هستند که اثرات مثبت مفیدی در سیستم های گوارشی و ایمنی دارند. در سیستم گوارشی پروپیوتیک ها هضم غذا، جذب مواد مغذی، کاهش مقادیر کلسیرون و جلوگیری از رشد

در شکل (۶) منظور از رنگ آبی، وضعیت بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن آفتابگردان در روز اول، رنگ قرمز، نشانده نهاده وضعیت در ۲۴ ساعت بعد و منظور از رنگ سبز هم، ۴۸ ساعت بعد، می باشد.

۳-۸- روغن آفتابگردان

میانگین پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر در اندازه گیری دوم (۲۴ ساعت بعد) و سوم (۴۸ ساعت بعد) نسبت به سایر حالات افزایش بسیار بیشتری دارد. به طور کلی اینکه پایداری بیوسورفاکتانت به عنوان امولسیفایر برای روغن آفتابگردان در گونه اول در اندازه گیری ۴۸ ساعت بعد بیشترین مقدار را دارد.

۴- نتیجه گیری

نتایج نشان داد که ماست سنتی سوادکوه، دارای این قابلیت است که لاکتو باسیلوس از آن جداسازی گردد و دو سویه بوده اند که قابلیت تولید بیوسورفکتانت را داشته اند: ۱. لاکتو باسیلوس دلبروکی و ۲. لاکتو باسیلوس فرمتو. در هر نوع چهار روغن سبوس برنج، زیتون، کانولا و آفتابگردان بین میانگین های پایداری بیوسورفاکتانت در گونه های اول بیشتر از گونه دوم است و این اختلاف معنی دار است. با

بی خطر استفاده شوند که کاملاً در راستای نتایج پژوهش حاضر است. نتایج پوربابا و همکاران (۶) و در مورد تغییر شاخص‌های اسیدی و زنده‌مانی پروپیوتیک‌ها در کفیر تولید شده در طول دوره نگهداری در سرما نشان داد که اضافه کردن لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس و لاکتوباسیلوس پاراکازئی باعث تغییر میزان اسید و افزایش زمان زنده‌مانی پروپیوتیک‌های تلقیح شده در حد استاندارد، حداقل تا دو هفت‌های زمان نگهداری در یخچال گردید. بهبود زمان زنده‌مانی پروپیوتیک‌های تلقیح شده در تحقیق مذکور، در راستای نتایج حاصل از پژوهش حاضر است. نتایج تحقیق فرقانی و همکاران (۱۴) و در مورد اثر افزودن شیر ارزن بر زنده‌مانی باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس-۵ LA، نشان داد که در کلیه نمونه‌ها با گذشت زمان نگهداری، شمارش کلی باکتری‌های پروپیوتیک و آغازگر زنده و pH کاهش و اسیدیته افزایش یافت. در پژوهش رضایی و همکاران (۸) و در مورد ارزیابی محصولات پروپیوتیک و غیر پروپیوتیک لبندی در اصفهان از نظر تعداد لاکتوباسیلوس زنده وجود لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، نتایج نشان داد که از ۱۴ محصول پروپیوتیک، ۵ نمونه (۳۵ درصد) واجد باکتری‌هایی با قابلیت رشد در حضور صفراء بودند. اگرچه میانگین جمعیت لاکتوباسیلوس زنده در فرآورده‌های پروپیوتیک لبندی نسبت به انواع غیر لبندی بیشتر است، اما این شاخص در بخش عمده‌ای از فرآورده‌های لبندی که با عنوان پروپیوتیک در بازار ایران عرضه می‌شود، با حد استاندارد تفاوت زیادی دارد. تحقیقات بالا نشان داده که لاکتوباسیلوس جدا شده از مواد لبندی، قابلیت استفاده و جایگزینی با نمونه‌های صنعتی را داشته که کاملاً در راستای تحقیق حاضر است. نتایج تحقیق کیانی و محمودی (۱۵) و در خصوص تولید بیوسورفتکتان توسط لاکتوباسیلوس جهت استفاده در صنایع غذایی به عنوان جایگزینی برای امولسیفایرهاست، حاکی از آن بود که بیوسورفتکتان‌های استخراج شده از قابلیت مناسبی در فرایند امولسیون کنندگی برخوردار بوده و می‌توان سویه‌هایی از

میکروارگانیسم‌های نامطلوب در مجاری گوارشی را تسهیل می‌کنند. سیستم ایمنی هم توسط پروپیوتیک‌ها تعدیل می‌شود به طوری که کنترل واکنش‌های آлерژیک توسط آن‌ها صورت می‌گیرد. پروپیوتیک اکنون به طور گسترده‌ای در زمینه‌های مهندسی زیستی، صنعتی و کشاورزی، ایمنی مواد غذایی و زندگی و بهداشت استفاده می‌شود. با توسعه سریع محصولات لبنی تخمیری، توسعه محصولات پروپیوتیک با عملکردهای فیزیولوژیکی بهتر به یک جهت مهم برای توسعه صنایع لبنی تبدیل شده است (۲۴). طبق تحقیق حاضر، از ۳۲ نمونه ماست سنتی سوادکوه برداشت شده و از ۲۴ نمونه لاکتوباسیلوس جداسازی گردید و دو سویه بوده‌اند که قابلیت تولید بیوسورفتکتان را داشته‌اند: ۱. لاکتوباسیلوس دلبروکی و ۲. لاکتوباسیلوس فرمنتوم. نوشاد و همکاران (۲۲) در تحقیق خود در مورد اثر سویه‌های پروپیوتیک بومی لاکتوباسیلوس دلبروکی و پدیوکوکوس پنتوزاسئوس بر ویژگی‌های شیمیایی، میکروبی و حسی دوغ نتیجه گرفتند؛ به دلیل تاثیر مثبت سویه‌های لاکتوباسیلوس دلبروکی و پدیوکوکوس پنتوزاسئوس بر ویژگی‌های شیمیایی، میکروبی و حسی دوغ‌های تولید شده، می‌توان از آن‌ها به عنوان کشت همراه در تولید فرآورده‌های لبندی تخمیری استفاده کرد. در تحقیق حاضر لاکتوباسیلوس دلبروکی، یکی از دو گویه‌ای بوده که توانایی تولید بیوسورفتکتان را دارا بوده است. همچنین، علیزاده بهبهانی و همکاران (۱۳) در تحقیق خود در مورد ارزیابی فعالیت و بررسی ویژگی‌های باکتریوسین تولید شده توسط باکتری‌های لاکتوباسیل جدا شده از ماست محلی شهرستان بهبهان نتیجه گرفتند؛ باکتریوسین تولید شده توسط لاکتوباسیل‌های بومی، قادر به مهار طیف وسیعی از میکروارگانیسم‌های شاخص غذایی موجود در مواد غذایی می‌باشند و می‌توانند به عنوان نگهدارنده‌های زیستی سالم و بی خطر استفاده شد. پژوهش مذکور به مانند تحقیق حاضر، حکایت از آن دارد که لاکتوباسیل‌های بومی جدا شده از ماست محلی، می‌توانند به عنوان نگهدارنده‌های زیستی سالم و

فلزی محیط‌زیست کاربرد بسیاری دارند و در صنایعی مانند صنایع غذایی به کار می‌روند (۱۸). ترکیبات کمپلکسی از چربی‌ها یا مشتقات آن‌ها هستند که در فاز رشد توسط میکروارگانیسم‌ها تولید شده و خاصیت آمفی‌فیلیک دارند یعنی در یک مولکول بخش آب‌دوست و آب‌گریز هر دو وجود دارد. به طور کلی، سورفکتانت‌ها، رده‌ی مهمی از مواد شیمیایی صنعتی راه شامل می‌شوند که کاربردهای آن‌ها روز به روز گسترده‌تر می‌شود (۱۲). بیوسورفکتانت‌ها متابولیت‌های (عمدتاً ثانویه) تولید شده توسط میکروارگانیزم‌ها هستند که هنگام رشد، با مصرف سوبستراهای محلول و غیر محلول در آب به صورت متصل به سلول یا ترشح شده به محیط کشت سلول تولید می‌شوند. آن‌ها دارای خاصیت کاهش کشش سطحی و بین سطحی با مکانیزم مشابه سورفکتانت‌های شیمیایی و سنتزی هستند. بیوسورفکتانت‌ها گروه متنوعی از مولکول‌های فعال سطحی را تشکیل می‌دهند و شامل ساختارهای شیمیایی مختلفی از جمله گلیکولپیدها، لیپوپیتیدها و لیپوپروتئین‌ها، اسیدهای چرب، لیپیدهای خنثی، فسفولیپیدها و ساختارهای پلیمری و ذرهای هستند (۵). در سال‌های اخیر بیوسورفکتانت‌های میکروبی به دلیل خصوصیات عملکردی مفید مثل امولسیون‌کنندگی مورد توجه قرار گرفته‌اند (۴). طبق نتایج تحقیق، بیوسورفکتانت‌های استخراج شده از هر دو باکتری نشان دادند که از قابلی مناسبی در فرایند امولسیون کنندگی برخوردار هستند، اما پایداری بیوسورفکتانت در گونه دلبروکی بیشتر از گونه فرمتومن است و این اختلاف در چهار روند بررسی شده، معنی دار است. نتایج تحقیق زمانی و همکاران (۹) و در مورد جداسازی و شناسایی بیوشیمیایی و مولکولی لاکتو باسیلوس‌ها از لبنيات سنتی روستاهای استان فارس، نشان داد که دو سویه لاکتو باسیلوس برویس و لاکتو باسیلوس کازئی با خواص پروتئوتکی تایید شده در لبنيات سنتی استان فارس موجود هستند که می‌توان از آن‌ها در صنایع غذایی لبنی و جهت ارتقا کیفیت غذای دام و طیور استفاده کرد. نتایج تحقیق

لاکتو باسیلوس با قابلیت مناسب تولید بیوسورفکتانت جداسازی نمود. نتایج پژوهش حاضر هم بر موارد نتیجه گرفته شده پژوهش مذکور، تاکید نموده است و لذا می‌توان نتایج دو تحقیق را در یک راستا ارزیابی نمود. طبق نتایج تحقیق ساروبو^۱ و همکاران (۳۷) و در خصوص بیوسورفکتانت‌ها: تولید، خواص، کاربردها، روندها و دیدگاه‌های کلی، انواع مختلفی از بیوسورفکتانت‌ها به صورت تجاری برای کاربرد در صنایع دارویی و آرایشی تولید شده، در حالی که باستی به کاربرد قابل توجه و امیدوارکننده‌ی آن در صنایع غذایی، نفت و کشاورزی توجه داشت. در تحقیق مویوآفو^۲ و همکاران (۳۳) و در خصوص بیوسورفکتانت‌ها از باکتری‌های اسید لاکتیک، محققان طی این تحقیق مرواری بیان داشتند که فرآیند تولید بیوسورفکتانت‌ها شامل چندین عملیات واحد است که از روش‌های غربال‌گری تا شناسایی ترکیب بیوسورفکتانت شروع شده و این بررسی تکنیک‌های مختلف مورد استفاده در غربال‌گری تولید بیوسورفکتانت‌ها توسط اسیدلاکتیک، فرآیندهای استخراج و خالص‌سازی آن‌ها و خصوصیات ساختاری و کاربرد آن‌ها در صنایع غذایی را بر جسته می‌کند. در پژوهشی که توسط موهانتی^۳ و همکاران (۳۲) و در مورد بررسی انتقادی مواد اولیه مختلف به عنوان بسترهای پایدار برای تولید بیوسورفکتانت، انجام گرفت، تحقیق، استفاده از مواد اولیه مختلف در تولید بیوسورفکتانت‌ها را موربدیح قرار داده که نه تنها هزینه تصفیه زباله را کاهش می‌دهد، بلکه فرصتی برای سود بردن از فروش بیوسورفکتانت را فراهم می‌کند. نگرانی‌های زیست-محیطی در کشورهای توسعه یافته منجر به افزایش تمایل محققان به تحقیق و توسعه در زمینه تولید ترکیبات فعال سطحی با منشأ زیستی از جمله بیوسورفکتانت‌ها شده است (۳۴). بیوسورفکتانت‌ها، مولکول‌های دوگانه دوست منحصر به فردی هستند که در حذف آلودگی‌های آلی و

1- Sarubbo

2- Mouafou

3- Mohanty

فرآورده‌های شیر تخمیری که توسط فاتوشیمیابی گیاهی و گلیکوزید استویول پشتیبانی می‌شوند، دارای اثرات تغذیه‌ای کافی، زنده ماندن پروپیوتیک بالا و خواص حسی قابل قبولی هستند. نتایج پژوهش ژو^۳ و همکاران (۴۳) و در مورد کاربردها و اثرات امولسیون سازی به کمک اولتراسوند در تولید امولسیون‌های غذایی، نشان داد که امولسیون‌سازی به کمک اولتراسوند را می‌توان برای تهیه بسیاری از امولسیون‌های غذایی ثابت شده با امولسیفایر مانند پروتئین، پلی ساکارید، پروتئین پلی ساکارید و پروتئین پلی ساکارید-سورفکتان استفاده کرد. تیمار اولتراسوند مناسب می‌تواند خواص رئولوژیکی و خواص امولسیون‌کننده را بهبود بخشد، اندازه قطرات امولسیون را کاهش دهد و همچنین پتانسیل زتابی مطلق امولسیون‌ها را افزایش دهد. نتایج پژوهش کیم^۴ و همکاران (۳۰) و در مورد پروتئین‌های لبنی و گیاهی به عنوان امولسیفایرهای طبیعی مواد غذایی، بینش‌هایی در مورد رابطه بین ساختار پروتئین و عملکرد امولسیون‌کننده پروتئین‌های لبنی و گیاهی در شرایط خاص و مناسب بودن پروتئین‌های گیاهی به عنوان جایگزین پروتئین‌های لبنی به عنوان امولسیفایرهای غذایی طبیعی ارائه نمود. در پژوهشی که توسط الکان^۵ و همکاران (۲۵) و در خصوص تولید بیوسورفکتان توسط باکتری‌های اسید لاکتیک با استفاده از آب پنیر به عنوان محیط رشد انجام گرفت، نتایج نشان داد که ضایعات لبنی می‌تواند محیط مناسبی برای تولید بیوسورفکتان را مقرون به صرفه توسط باکتری‌های اسید لاکتیک به نفع صنایع غذایی، دارویی و آرایشی باشد. در پژوهشی که توسط هو^۶ و همکاران (۲۸) و تحت عنوان شناسایی فعالیت ضد میکروبی سه سویه لاکتوباسیلوس پلاتارتروم جدا شده از غذاهای لبنی سنتی چینی انجام گرفت، نتایج نشان داد که پنج اسید آلی رایج تولید شده توسط تخمیر سویه‌ها، نقش کلیدی

مذکور با تائید نتایج منتج از پژوهش حاضر، نشان می‌دهد که لاکتوباسیلوس‌های مستخرج از لبیات، قابلیت به کارگیری را به جای نمونه‌های مشابه صنعتی دارند. طبق نتایج باقرق و همکاران (۳) و در مورد ارزیابی اینمی لاکتوباسیلوس‌های جدا شده از محصولات لبنی سنتی ایران، لاکتوباسیلوس فرمتوم به ونکومایسین مقاوم، در حالی که لاکتوباسیلوس هلوتیکوس نسبت به آن حساس بود. از آن جا که موارد مقاومت به آنتی‌بیوتیک به بر اساس گزارش‌های متعدد ذاتی هستند، لذا نتایج به دست آمده تایید‌کننده پتانسیل کاربرد دو سویه جداسازی شده به عنوان استارتر در محصولات لبنی تخمیری می‌باشد و لزوم به کارگیری روش‌های ارزیابی اینمی باکتری‌های پروپیوتیک را تایید می‌نماید. شمشاد و همکاران (۱۰) در تحقیق خود در مورد جداسازی باکتری‌های لاکتوباسیل با قابلیت پروپیوتیکی از محصول لبنی سنتی نائین (کومه)، نشان دادند که کومه دارای پتانسیل زیادی برای جداسازی جدایه‌های پروپیوتیکی است و احتمالاً مصرف خوراکی جدایه‌های لاکتوباسیلی به عنوان مکمل میکروبی دارای اثرات سلامتی بخش است. در پژوهشی که توسط کاچریمانیدویو^۱ و همکاران (۲۹) و تحت عنوان تولید بیوسورفکتان از لاکتوباسیل‌ها: بینشی در مورد تفسیر روش‌های ارزیابی رایج انجام گرفت، طبق نتایج، نفوذ آب پنیر به عنوان یک بستر لاکتوباسیلی کم هزینه و ذاتی با هدف کاهش اثرات آلاینده آن، گسترش استراتژی‌های ارزش‌گذاری، کاهش هزینه‌های ناشی از مکمل‌های تجاری و افزایش پایداری کلی ارزیابی شد. کشش سطحی، فعالیت امولسیون سازی و جابجایی روغن برای شناسایی امیدوارکننده ترین نامزدها به کار گرفته شد. نتایج تحقیق اوزکان^۲ و همکاران (۳۵) و در خصوص بقای لاکتوباسیلوس کازائی و ویژگی‌های عملکردی ماست چغندر قرمز کاهش یافته با جایگزین‌های قند طبیعی، حاکی از آن بوده که

3- Zhou

4-Kim

5- Alkan

6- Hu

1 - Kachrimanidou

2- Ozcan

۳. باقری ف، میردامادی س، میرزائی م، صفوی م. ارزیابی ایمنی لاکتو باسیلوس های جدا شده از محصولات لبنی سنتی ایران. ارزیابی ایمنی لاکتو باسیلوس های جدا شده از محصولات لبنی سنتی ایران. علوم و صنایع غذایی. ۱۳۹۹؛ ۱۷(۱۴): ۶۵-۷۸.
۴. بخشی ن، سلیمانیان زاد ص، شیخ زین الدین م. بررسی امکان استفاده از ضایعات برنج و گندم برای تولید بیوسورفکتانت توسط الکتو باسیلوس پالتاروم. نشریه پژوهش های صنایع غذایی. ۱۳۹۷؛ ۲۸(۱)، ۴۹-۵۸.
۵. بهزادنیا، موسوی نسب م، شجاع الساداتی ع، ستوده پ. تولید بیوسورفکتانت توسط لاکتیک اسید باکتری لاکتو باسیلوس پالتاروم با استفاده از منابع مغذی مناسب. زیست فناوری دانشگاه تربیت مدرس. ۱۳۹۹؛ ۱۱(۳): ۳۲۷-۳۳۲.
۶. پوربابا ح، انوار ا، پوراحمد ر، اهری ح. تغییر شاخص های اسیدی و زنده مانی پروبیوتیک ها در کفیر تولید شده با پروبیوتیک های کمکی لاکتو باسیلوس اسیدوفیلوس و لاکتو باسیلوس پاراکائزی در طول دوره نگهداری در سرما. مجله طب دامی ایران. ۱۴۰۰؛ ۱۶(۱): ۸۹-۹۸.
۷. دیناروند ب، فتحی رضائی پ، اکبری ن. بهینه سازی تولید آسپاراژیناز از سویه لакتو باسیلوس جدا شده از محصولات لبنی سنتی. فصلنامه زیست شناسی میکرو ارگانیسم ها. ۱۳۹۹؛ ۹(۳۴): ۷۱-۸۶.
۸. رضائی ه، فاضلی ح، میرلوحی م. ارزیابی محصولات پروبیوتیک و غیر پروبیوتیک لبنی در اصفهان از نظر تعداد لاکتو باسیلوس زنده و وجود لاکتو باسیلوس اسیدوفیلوس. تحقیقات نظام سلامت. ۱۳۹۶؛ ۱۳(۲): ۱۹۷-۱۸۷.
۹. زمانی ن، اخوان سپهی ع، فاضلی م، شریعتمداری ف. جداسازی و شناسایی بیوشیمیایی و مولکولی لاکتو باسیلوس ها از لبنیات سنتی روستاهای استان فارس و

در مهار سه باکتری بیماری زا دارند. در pH یکسان، فعالیت ضد میکروبی آبگوشت تخمیر در برابر اشريشیا کلی و سالمونلا قوی تر از اسید آلی به تنها یی است. در پژوهشی که توسط سانجانا^۱ و همکاران (۳۶) و تحت عنوان بیوسورفکتانت های باکتریایی - موهبتی برای صنعت لبنیات انجام گرفت، نتایج حاکی از آن بوده امولسیفایرها بی که معمولا در صنایع لبنی استفاده می شوند، لستین هستند که از منابع حیوانی و گیاهی به دست می آیند که محدودیت های خاص خود را دارند و سورفاکتین نسبت به لستین مفیدتر است و ممکن است احتمالات آن در صنعت لبنیات بررسی شود. نتایج تحقیقات ذکر شده بالا نشان از این داشته که استخراج بیوسورفکتانت از لاکتو باسیلوس ها و استفاده از آن به عنوان امولسیفایر در مدل غذایی به جای نمونه های صنعتی، روشی به صرفه از نظر اقتصادی و زیست محیطی است که در راستای نتایج پژوهش حاضر است.

۵- سپاسگزاری

این مقاله بر اساس نتایج تحقیقات رساله دکتری در پاییز ۱۴۰۱ در دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت ا... آملی با کد طرح ۱۶۲۲۶۴۵۵۰ تهیه شده است. از کلیه های همکارانی که ما را در انجام این تحقیق باری رساندند، کمال تشکر را داریم.

۶- منابع

۱. احسنی ارانی ه، نورمحمدی ز، راسخ ب، یزدانی ف، حجن کاظمی ح. ارزیابی اثر نانوساختار طلا بر میزان تولید بیوسورفکتانت حاصل از باکتری سودوموناس آتروژینوزا. فصلنامه دانش زیستی ایران. ۱۴۰۰؛ ۶۴(۲): ۴۰-۴۷.
۲. بازارچه شبستری ن، حاجی رضائی م. شناسایی مولکولی لاکتو باسیلوس های جدا شده از پنیر های سنتی شهرستان بندرعباس. مجله تازه های بیوتکنولوژی سلولی مولکولی. ۱۳۹۹؛ ۱۰(۳۹): ۷۹-۸۹.

- ساقونینی ریشه گیاه چوبک (Acanthophyllum glandulosum) بر پایه ویژگی‌های امولسیون کنندگی و کف زایی آنها. پژوهش و نوآوری در علوم و صنایع غذایی. ۱۴۰۱؛ ۱۹(۱۲۳): ۴۱-۵۳.
۱۷. محبراد ب، رضائی ع، دهقانی س، زمانیان م، حامد رحمت م. امکان سنجی تولید بیوسورفکتانت رامنولیپیدی از فاضلاب روغنی با استفاده از سودوموناس آئروژنزا جداسازی شده از فاضلاب بیمارستانی. مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان. ۱۳۹۷؛ ۱۷(۲): ۱۴۳-۱۵۶.
۱۸. مدیر گ، اخوان سپهی ع، یزدانی ف، راشدی ح. بررسی اثر نانوذرات مغناطیسی پوشش‌دارشده در میزان تولید بیوسورفکتانت باکتری باسیلوس ساتیلوس در بیوراکتور. زیست ناوری دانشگاه تربیت مدرس. ۱۳۹۹؛ ۱(۱): ۵۳-۶۸.
۱۹. معین‌فرد م، مظاہری تهرانی م. اثرات برخی پایدارکننده‌ها بر ویژگی‌های فیزیکی شیمیایی و حسی ماست منجمد. مجله علوم تغذیه و صنایع غذایی ایران. ۱۳۸۹؛ ۵(۲): ۱-۸.
۲۰. مویدی ع، محمودی م، خمیری م، لقمان ش. جداسازی، شناسایی مولکولی و ارزیابی اینمنی باکتری‌های اسید لاتیکیک پروتولیتیک به دست آمده از نمونه‌های مختلف شیر خام. علوم و صنایع غذایی. ۱۳۹۸؛ ۱۶(۸۹): ۵۹-۶۹.
۲۱. میربد م، ۱۳۹۳. استفاده از بیوسورفکتانت‌ها به عنوان افزودنی غذایی طبیعی. اولین همایش ملی میان وعده‌های غذایی. مشهد مقدس. ۱-۸.
۲۲. نوشاد م، علیزاده بهبهانی ب، حاجتی م. بررسی اثر سویه‌های پروبیوتیک بومی لاکتوباسیلوس دلبورکی و پدیوکوکوس پنتوzaسیوس بر ویژگی‌های شیمیایی، میکروبی و حسی دوغ طی زمان نگهداری. پژوهش‌های صنایع غذایی. ۱۴۰۱؛ ۱۴(۳۲): ۹۱-۷۷.
- بررسی پاتنسیل پروبیوتیکی آنه. علوم صنایع غذایی ایران. ۱۴۰۱؛ ۱۹(۱۲۳): ۴۱-۵۳.
۱۰. شمشاد ن، روزبه نصیرایی ل، مجیدزاده هروی ر. جداسازی باکتری‌های لاکتوباسیل با قابلیت پروبیوتیکی از محصول لبنی سنتی نائین (کومه). مجله میکروب‌شناسی پژوهشکی ایران. ۱۳۹۹؛ ۱۵(۱): ۹۵-۱۰۶.
۱۱. شهپرست، ی. ۱۳۹۴. ارزیابی پایداری اکسیداتیو نانو حامل‌های لپیدی (NLC) حاوی روغن کبد ماهی و توکوفرول. دانشگاه صنعتی شهرورد، دانشکده کشاورزی، گروه باغبانی، پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته علوم و مواد غذایی.
۱۲. ظهیری ی، قلیزاده دوران محله ر، مسرت ن، احمدی شعار ش، پاک نژادی م. بیوتکنولوژی مولکولی میکروارگانیسم‌ها به منظور تولید بیوسورفکتانت‌ها. تشخیص آزمایشگاهی. ۱۴۰۰؛ ۱۸(۱): ۳۶-۳۹.
۱۳. علیزاده بهبهانی ب، نوشاد م، جوینده ح.. ارزیابی فعالیت و بررسی ویژگی‌های باکتریوسین تولید شده توسط باکتری‌های لاکتوباسیل جدا شده از ماست محلی شهرستان بهبهان. مجله علوم تغذیه و صنایع غذایی ایران. ۱۴۰۰؛ ۱۶(۲): ۱۱۱-۱۲۰.
۱۴. فرقانی س، پیغمبر دوست ه، حصاری ج، رضایی مکرم ر. بررسی اثر افزودن شیر ارزن بر زنده مانی باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس ۵-LA. باکتریهای آغازگر ماست و برخی ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی ماست پروبیوتیک، علوم و صنایع غذایی. ۱۳۹۷؛ ۱۵(۷۶): ۲۱۹-۲۰۷.
۱۵. کیانی پ، محمودی م. تولید بیوسورفکتانت توسط لاکتوباسیلوس جهت استفاده در صنایع غذایی به عنوان جایگزینی برای امولسیفایرهاست. نشریه تازه‌های بیوتکنولوژی سلولی مولکولی. ۱۳۹۴؛ ۱۹(۵): ۶۱-۶۸.
۱۶. کیهانی و، مرتضوی ع، کریمی م، کاراثیان ح، شیخ الاسلامی ز. کاربرد امواج فرااصوت در استخراج ترکیبات

- on various feedstocks as sustainable substrates for biosurfactants production. a way towards cleaner production. *Microbial Cell Factories*. 2021; 20(1): 1-13.
33. Mouaf H. T, Sokamte A. T, Mbawala A, Ndjouenkeu R. Biosurfactants from lactic acid bacteria A critical review on production, extraction, structural characterization and food application. *Food Bioscience*. 2022; 46 (2022): 101598.
34. Naughton PJ, Marchant R, Naughton V, Banat IM. Microbial biosurfactants: Current trends and applications in agricultural and biomedical industries. *J Appl Microbiol*. 2019; 127 (1):12-28.
35. Ozcan T, Ozdemir T, Avci H. R. Survival of Lactobacillus casei and functional characteristics of reduced sugar red beetroot yoghurt with natural sugar substitutes. *International Journal of Dairy Technology*. 2021; 74(1): 148-160.
36. Sanjana M. C, Yadav Sh, Malashree, Prabha L. R. Bacterial Biosurfactants - A Boon to Dairy Industry. *International Journal of Current Microbiology and Applied Sciences*. 2017; 6(5):608-612.
37. Sarubbo L. A, Silva M. D. G. C, Durval I. J. B, Bezerra K. G. O, Ribeiro B. G, Silva I. S. Biosurfactants, Production, properties, applications, trends, and general perspectives. *Biochemical Engineering Journal*. 2022; 181(2022): 108377.
38. Savaiano D. A. Lactose digestion from yogurt, mechanism and relevance. *The American Journal of Clinical Nutrition*. 2014; 99(5): 1251S-5S.
39. Seddik H. A, Bendali F, Gancel F, Fliss I, Spano G, Drider D. Lactobacillus plantarum and its probiotic and food potentialities. *Probiotics and Antimicrobial Proteins*. 2017; 9(2):111-22.
40. Siddhi BN, WayanSuardana I, Antara NS. Studies on Lactic Acid Bacteria Isolate Sr 13 From Bali Cattle Gastric. *Journal of Veterinary and Animal Sciences*. 2019; 2(1):31-8.
41. Tomaro-Duchesneau C, Jones M. L, Shah D, Jain P, Saha S, Prakash S. Cholesterol, assimilation by Lactobacillus probiotic bacteria: an in vitro investigation. *Clin infect dis*.2014; 46(2014): S67-S72.
42. Zheng M, Zhang R, Tian X, Zhou X, Pan X, Wong A. Assessing the risk of probiotic dietary ۲۳. یدملت م، جوینده ح، حجتی م. تأثیر صنع فارسی و صنع دانه بالنگو شیرازی بر ویژگیهای بافتی ماست همزده کم چرب. نشریه پژوهش‌های صنایع غذایی. ۱۳۹۶؛ ۲۷(۴): ۱۷۱-۱۸۱.
۲۴. یعقوبی ف، هنرمند جهرمی س، باغبانی آرانی ف. جداسازی و شناسایی باکتری های اسید لاکتیک با ویژگی پروپیوتیک از ماست های سنتی شهرستان ورامین. *فصلنامه دانش زیستی ایران*. ۱۳۹۸؛ ۱۴(۱): ۹-۱۸.
25. Alkan Z, Zerrin E, Zerrin K, Gozde E. U. T. Production of biosurfactant by lactic acid bacteria using whey as growth medium. *Turkish Journal of Veterinary & Animal Sciences*. 2019; 43(5): 1903-1948.
26. Chaprão MJ, Ferreira INS, Correa PF, Rufino RD, Luna JM, Silva EJ and et al. Application of bacterial and yeast biosurfactants for enhanced removal and biodegradation of motor oil from contaminated sand. *Electronic. J Biotechnol*. 2015;18(2015): 471–79.
27. García –Ruiz A, De Llano DG, Esteban – Fernández A, Requena T, Bartolomé B, Moreno –Arribas MV. Assessment of probiotic properties in lactic acid bacteria isolated from wine. *Food Microbiology*. 2014; 44(2014): 220 - 5.
28. Hu C-H, Ren L-Q, Zhou Y, Ye B- C. Characterization of antimicrobial activity of three Lactobacillus plantarum strains isolated from Chinese traditional dairy food. *Journal of Applied Microbiology*. 2019; 7(6): 1997-2005.
29. Kachrimanidou V, Papadaki A, Lappa I, Papastergiou S, Kleisiari D, Kopsahelis N. Biosurfactant Production from Lactobacilli an Insight on the Interpretation of Prevailing Assessment Methods. *Applied Biochemistry and Biotechnology*. 2022; 194(2022): 882-900.
30. Kim, W., Wang, Y., Selomulya, C. 2020. Dairy and plant proteins as natural food emulsifiers. *Trends in Food Science & Technology*. 105(2020): 261-272.
31. Makkar, RS., Cameotra, SS., Banat, IM. 2011. Advances in utilization of renewable substrates for biosurfactant production. *AMB Express*. 1(1): 5.
32. Mohanty S. S , Koul Y, Varjani S, Pandey A, Hao N. H, Chang J-S, et al. A critical review

supplements in the context of antibiotic resistance. *Frontiers in microbiology*. 2017; 8(2017): 908.

43. Zhou L, Zhang J, Xing L, Wangang Z. 2021. Applications and effects of ultrasound assisted emulsification in the production of food emulsions. A review. *Trends in Food Science & Technology*. 2021; 110(2021): 493-512.